

רוח הנהר

א. ד. קושר
ציורים ט. שפו
צרפת

פעם דייג אחד החליט לנסות את מזלו ויצא לדיג, למרות שרוח חזקה נשבה והנהר היה גלי מאוד. אך הייתה לו משפחה גדולה והוא נאלץ לעבוד הרבה כדי להאכיל אותה. הוא הטיל את הרשת שלו והתחיל להוציא אותה מהמים כשהרגיש שהרשת כבדה מאוד.

האגדה מספרת שבתקופה שהריין היה עוד נהר כמעט עזוב על ידי אדם, במימיו העמוקים חיו יצורים מוזרים, סודיים. ועל חופי הנהר, בבקתות קטנות, שקשה היה לראות בתוך הסוף הסמיק, חיו דייגים. האנשים חששו מהנהר, שלעתים עלה על גדותיו, הציף את הצריפים העלובים שלהם ואיים להטביע את התושבים. אך הנהר היה מקור המזון שלהם והדייגים תמיד בירכו אותו וקראו לו "אבא-ריין".

שקט של מימי. אך רוח אחרת
החליטה להפריע לי בכך ובעורמה
הצליחה לנעול אותי בכד הזה. אבל
היום הגיע זמן הנקמה שלי!"
הדייג המפוחד ראה מעל ראשו ייצור
ענק מאיים, בעל עיניים מלאי שנאה.
אך כשהוא נזכר במשפחתו, האומץ
חזר אליו.

"זה יהיה דיג מוצלח!" חשב בשמחה
והתחיל למשוך בכל כוחו כדי להוציא
את הרשת.
אך במקום דגים על פני המים הופיע
כד נחושת גדול. מופתע ומאוכזב
הדייג הביט על הציורים והסימנים
המוזרים שבהם הכד היה מקושט
ושקל האם נכון עשה כשהוציא את
הכד מקרקעת הנהר.
"אבל אולי יש בכד עוצר כלשהו?
אפתח אותו" החליט והתחיל בעבודה.
לקח לו הרבה עבודה וזיעה עד
שהצליח לפתוח את המכסה. אבל אז
עשן לבן יצא מהכד והתפשט בסביבה
בענן גדול, כך שלא ניתן היה לראות
דבר סביב.
ואז נשמע קול מאיים:
"אני רוח הנהר ריין! החלטתי להשמיד
את כל היצורים הקטנים שמפרים

מכסה הכד והידק אותו בכל כוחו. אחר
כך זרק את הכד לתוך הנהר, ומשקל
הכד משך אותו למעמקי המים, שם
הוא התחפר לתוך חול הקרקעית, כדי
שאף אחד לא יצליח להוציאו שוב.

"אל תגרמי לי רע" אמר "הרי אני זה
ששחרר אתך!"
"נכון, אך זו לא לזכותך. זה היה רק
מקרה. גורלך יהיה אותו הגורל כמו
של הנותרים. אבל מתוך רחמים
ארשה לך לבחור את צורת המוות
שלך."

"אני מבין, כבודה, רוח הנהר ריין"
אמר הדייג שניסה לשמור על שלוותו
"שעברת עינויים קשים, סגורה בתוך
כלא הנחושת הזה. אך כשאני רואה
את הממדים הענקיים שלך, קשה לי
להאמין שבעצמך, בלי עזרה כלשהי,
יכולת למצוא מקום בכד הזה."
"מה? אתה מפקפק בעוצמה שלי?"
קראה הרוח "אז תראה!"

והדמות הענקית התחילה כמו חוט
דקיק לזרום לתוך הכד. וכשנכנסה
כבר כולה הדייג במהירות סגר את